

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXIX. Nunquàmne liceat Sigillu[m] nudi Secreti reuelare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput VII. De Secreto seu Sigillo

nemur esse fideles, seu fidelitatem proximo seruare; hanc autem non seruat, qui reuelat arcana sibi ab amico commissa.

TERTIO, quia de iure naturæ tenemur seruare promissum; sed in Secreti commissione semper, vel tacitè, vel expressè interuenit promissio eius, cui Secretum committitur, aliò qui non ipsi committeretur.

Questio
XXIX.

Nunquàmne licet Sigillum nudè Secreti reuelare?

Respõsio.

Licitum est huiusmodi Sigillum aliquando reuelare, quando videlicet eius celandio vergit in perniciem Reipub. aut salutis corporalis ipsius committentis, aut eius, cui committitur, aut alterius. Huius limitationis ratio est clara, quia in his casibus, in quibus non potest aliter præfatis damnis obuiari, nisi reuelando Secretum, cessat obligatio celandi.

Nec rationes, quæ in contrarium adduci possunt, vllam habent vim, quia fama proximi postponenda est salutis Reipublice, aut alicuius alterius, maximè rei spiritualis. Fidelitas autem tunc nõ obligat; quia non dicitur quis perfidus per hoc, quòd arcanum reuelat simpliciter; sed per hoc, quòd temerè, & sine caussa cogente reuelat.

Promissio etiam tunc cessat; quia nemo potuit se per promissionè cõtra Rempubli-

cam obligare, aut cōtra salutem corporalem, aut spiritualement alicuius, ad quā charitas ipsa obligat.

Quomodo differūt Sigillum Secreti cōmissi, & Sigillum Confessionis.

Quæstio XXX.

HOC interest inter Sigillum Secreti commissi, & Sigillum Confessionis; quia hoc in nullo casu potest reuelari, saltem formaliter, dicendo per Confessionem hoc vel illud scio, nisi habita expressa licentia confitentis: Secretum verò nudum cōmissum, saepe potest reuelari ob causam cogentē, sine licentia committentis.

Responsio:

CAPVT VIII.

De Modo confitendi DEO.

VM interiorem peccatorum Confessionem, quæ soli DEO fit, vtilem, et necessariam esse poenitenti, tū etiam piis omnibus, olim plurimum curæ fuisse, circa initium capituli secundi, per quæstiones plures clarissimè probatum sit; placet in gratiam eorū, qui coram

O 3 DEO